

Svar (3/1 01)**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Reglerne i ligningslovens § 16, stk. 4, om den skematiske værdiansættelse af en bil, der stilles til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, blev indført i forbindelse med skattereformen i 1994. Reglerne indebærer, at den blotte rådighed over bilen medfører firmabilbeskatning. Da omfanget af den faktiske private kørsel er uden betydning for beskatningens størrelse, er det derfor ikke nødvendigt at føre kørebog, og jeg har ikke kendskab til, at skattemyndighederne har krævet en sådan dokumentation, når beskatningen sker efter ligningslovens § 16, stk. 4.

Det kan imidlertid være situationer, hvor en skatteyder ønsker at dokumentere, at en firmabil, der er anvendelig til almindelig personbefordring, slet ikke er til rådighed for privat kørsel, og dermed heller ikke er omfattet af reglerne i ligningslovens § 16, stk. 4. Der kan, som det fremgår af min forgængers svar til Sonja Albrink (CD) den 11. oktober 2000 (S 4) være tale om en firmabil, som holder på bopælen udenfor arbejdstiden. Den skattepligtige må i denne situation sandsynliggøre overfor skattemyndighederne, at firmabilen ikke anvendes privat. Her vil et fyldestgørende kørselsregnskab være en god dokumentation. Svaret er vedlagt til orientering.

Hvor der tidligere var utallige tvister mellem skatteydere og skattemyndighederne om i hvilket omfang, der var kørt privat i en firmabil, har de nugældende regler begrænset denne konflikttype til alene at omfatte de relativt få sager om, hvorvidt der overhovedet er adgang til privat kørsel i en firmabil. Det er mit generelle indtryk, at regelsættet fungerer efter hensigten.

Spm. nr. S 863

Til skatteministeren (14/12 2000) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Vil ministeren bekræfte, at formålet med ændringen af reglerne om fri firmabil i 1998 blandt andet var – idet der citeres fra bemærkningerne til det fremsatte lovforslag – at det »ikke er nødvendigt at arbejde med kørselsregnskaber eller skønne over omfanget af den private kørsel«?»

Begrundelse

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 96 (som vedtaget den 26. juni 1998) om ændring af ligningsloven (»Pinsepakkens« regler om fri firmabil) fremgår, at »Baggrunden for den skematiske værdiansættelse i § 16, stk. 4, er ønsket om at forenkle administrationen af beskatning af fri firmabil for myndighederne og de skattepligtige, således at det bl.a. ikke er nødvendigt at arbejde med kørselsregnskaber eller skønne over omfanget af den private kørsel«. Udfærdigelse af kørselsregnskaber og -bøger er en stor administrativ byrde for mange, især mindre virksomheder. En lettelse af denne byrde var angiveligt formålet med lovændringen og det er således ønskeligt at få opklaret, om dette rent faktisk har fundet sted.

Svar (3/1 01)**Skatteministeren (Frode Sørensen):**

Som det fremgår af mit svar på spørgsmål S 862, har reglerne for beskatning af fri bil, der har været gældende siden 1994, betydet, at den skatteyder, der har fri bil til rådighed for privat kørsel, ikke skal udarbejde kørselsregnskab, og skattemyndighederne har ikke behov for at skønne over omfanget af den private kørsel. Jeg kan bekræfte, at de herved opnåede lettelser for den enkelte skatteyder og for skattemyndighederne var tilsigtede.

Spm. nr. S 864

Til skatteministeren (14/12 2000) af:

Charlotte Antonsen (V):

»Har ministeren eller andre skattemyndigheder efter den seneste ændring af reglerne om beskatning af fri firmabil i forbindelse med »Pinsepakkens« i 1998, taget kontakt til de lokale skattemyndigheder vedrørende afskaffelse af kravet om at føre kørselsbog?«

Begrundelse

Af bemærkningerne til lovforslag nr. L 96 (som vedtaget den 26. juni 1998) om ændring af ligningsloven (»Pinsepakkens« regler om fri firma-